

— Κύριε, ὁ νόμος μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ σὲ φονεύ-
σω. Ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ τὸν νόμιμον καὶ ἀτι-
μώρητον φόνον . . . Ἀὔριον τὸ πρῶτ', ἔχετε τοὺς μάρτυ-
ράς μου.

— Ὁ ἐραστὴς ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔχει τίποτε ν' ἀντιτάξῃ.

— Ἔξω ! . . .

Ἐξέρχεται.

— Ἐσᾶς, κυρία μου . . .

Ἐδῶ ὀλίγη παῦσις.

— Ἐσᾶς, κυρία μου, δὲν θέλω σᾶς ἀτιμάσει, ἀτιμάζων
συγχρόνως κ' ἐμαυτὸν διὰ σκανδαλώδους τινος δίκης, δὲν
ἔχετε παρὰ νὰ φύγητε ἐκ τῆς οἰκίας μου. Ὑπάγετε νὰ ζή-
σητε ὅπου θέλετε . . . Ἡ προίξ σας θὰ διατάξω νὰ σᾶς ἐ-
πιστραφῇ. Μεσάνυκτα. Ἐντὸς ὀλίγου φθάνει τὸ ἐξπρές.
Ἑπηρετὴς θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν σταθμόν. Καὶ τώρα μά-
λιστα . . . Ἀμέσως. Ἐτοιμασθῆτε.

— Παῦλε !

— Ἄλα λοιπόν ! . . .

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Εἰς Παρίσιους.

Παρήλθον ἔξ ἡμερῶν.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Ἀλβέρτος ἐμονομάχησαν.

Ὁ ἐραστὴς ἐτραυματίσθη εἰς τὸν βραχίονα* ἡ πληγὴ,
ἂν καὶ μὴ ἐλαφρὰ ἐθεραπεύθη.

Φυσικώτατα ἡ πρώτη του φροντίς μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν
τοῦ ἦν νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν . . . Ἐκφρασις κα-
θερωμένη.

Ζοῦν ὡς ψευδοσύζυγοι.

Ἡ σκηνὴ εἰς ἓν ξενοδοχεῖον.

Ὁδὸς Ὑγείας. Ὁδὸς πρὸ παντὸς ἄλλου ἔρημος.

Μία γυνὴ μὲ ἐξατερικὸν μυστηριώδες εἰσέρχεται δρομαία.

Βεβαίως καμμία συνέντευξις.

Εἶναι ἡ αὐτὴ κυρία Ε.

Τώρα δὲν δέχεται πλέον* πηγαίνει μόνη της.

Κτυπᾷ.

Ἀνοίγει.

— Μήπως ἄργησα ;

— Ὁχι.

— Δὲν ἤθελε καὶ καλὰ νὰ πάγῃ σήμερα εἰς τὴν Μπόρ-

σεν.

— Δὲν ὑποπτεύθηκε τίποτε ;

— Πᾶ, πᾶ, πᾶ !

— Μὴν τύχη καὶ σὲ ἀκολούθησε ;

— Διόλου !

Ἦχος φιλημάτων. Καὶ ἔπειτα τίποτε, μέχρις ὅτου μία
φωνὴ ἀκούεται : « Ἀνοίξατε ! »

— Ἡ φωνὴ αὕτη ! . . .

— Αὐτὸς εἶναι ! . . .

— Εἶχα τὴν προαίσθησιν ὅτι σὲ ὑποπτεύθηκα.

— Κ' ἐγὼ ἔλαβα ὅλας τὰς προφυλάξεις ποῦ μοῦ εἶπες.

— Ἀνοίξατε, θὰ σπᾶσω τὴν πόρτα.

— Τί νὰ κάνουμε ;

Καὶ πρὶν σκεφθεῖν τί νὰ κάμουν, ἡ πόρτα ἦτον ἤδη κομ-
μάτια.

— Δυστυχῆ !

Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ Ἀλβέρτος ἐπαναλαμβάνει τὸ ἀνά-
θεμα μὲ τὸ ὅποιον τὸν ἐκεραύνωσεν ἄλλοτε ἡ συζυγικὴ
ἐργή.

— Γυναίκα διὰ τὴν ὁποίαν ἐκινδύνευσα τὴν ζωὴν μου !

— Σοῦ στέκει νὰ παραπονιέσαι, ἀφοῦ ἐράγισες τὴν ἰδι-
κὴν μου !

— Ὁραία ! σὲ καλὴ ὥρα μοῦ τὸ ὑπενθυμίζεις ; . . .

Ἐχεις δίκαιον· πῶς ἠδυνάμην νὰ ἐλπίσω ἔρωτα ἀπὸ μίαν . . .

— Τί, τρελλὴ ποῦ ἤμουν νὰ προτιμήσω ἓνα ἐγωῖστὴν,
ἓνα χυδαῖον ἀπὸ . . .

— Εἶσαι . . .

— Δὲν σοῦ ἐπιτρέπω ὕβρεις !

— ὦ ;

— Μάλιστα.

— Καὶ ποῦ εἶναι ὁ συνένοχός σου ; Εἶμαι περίεργος νὰ
δῶ τὰ μοῦτρά του.

— Ἀφοῦ τὸ θέλεις, ἰδέ τον.

— Πῶς ; . . .

— Μάλιστα ! Δὲν θὰ ἔχω τὴν ἐλευθερίαν νὰ ξαναβλέπω
τὸν σύζυγόν μου, ὅποταν θέλω ; . . .

Pierre Véron.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΛΕΟΥΣΗ.

Ὁδὸς Σταδίου. Ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

μύρων, ἀρωμάτων, extraits διαφόρων ἔφθασεν
διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ. Ἡ καλλιτέρα κατασκευὴ,
αἱ ἐπισημότεραι **μάρκαι** Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμα-
νίας. Διακρίνεται κυρίως τὸ Extrait Pompadour, γνήσιον,
θεσπέσιον.

Εἰς τὸ ἄρτο ΚΟΥΡΕΙΟΝ

αἱ γυναιώτεροι καὶ εὐγενέστεροι **Βαφαὶ** τῆς κόμης, τόσον
γνήσιαι ὥστε δίδονται μὲ τὴν ἐγγυησιν τῆς ἐπιστροφῆς.

ΝΕΑ! ΝΕΑ! ΝΕΑ!

Νέας ἐκπλήξεις σᾶς προητοίμασε τὸ
ΜΕΓΑ ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ
243— Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 243.

Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης παραγγελίαι τὰς ὁποίας ἐκό-
μισεν εἶναι ὅτι ὡραῖον, ἐφθνηνὸν καὶ πολυτελές. — Μόνον
εἰς τὰ παραμύθια καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ **κυρίου**
Μπάλλου εὐρίσκετε τοιαύτας λάμπας. — Λάμπα ἡ **Μυ-**
δραλιοβόλος, ἡ **Δωδεκαγίγυλος**, φωτίζει περισσότερον δύο
φανῶν τῆς Δημαρχίας μας. — Ὑπάρχουν καὶ μὲ 8 φιλύλια
καὶ μὲ 4. — **Λάμπαι ἐργατικάι**, διὰ τοὺς γράφοντας, τοὺς
ῥάπτοντας καὶ ἄλλους ἐργαζομένους, χύνουσαι τὸ φῶς ὅλον
πρὸς τὰ κάτω, ἐνεργητικώταται διὰ τοὺς ὀφθαλμούς. —
Λάμπαι κινεζικάι, λεπτοτάτης ἐργασίας, ὡς γυναῖκες ἐ-
τοιμαὶ διὰ χορὸν, διὰ σαλόνια μοναδικαὶ — **Λάμπαι αὐλι-**
καὶ, δι' αὐλὰς δηλαδὴ, βασιλείους ἢ ἰδιωτικὰς. — **Λάμπαι**
τοῦ τοίχου, σπεύρουσαι τὸ φῶς ἀκτινωτόν. — **Φαναράκια**
πολύχρωμα. — Ὅλος ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ φωτισμοῦ.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἤρξαντο ἐπισκεπτόμε-
ναι αἱ οἰκοδόμοι τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Μπάλλου. Σπεύ-
σατε, διότι μερικά εἶδη θὰ ἐξαντληθοῦν ὀγλίγωρα.